கொண்டுவா என்று சொல்லலாம். அவ்வாறு சொல்வதை வரவேற்கிறேன். தங்களுடைய ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டுத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் 41-வது விதிப்படி நான் கொடுத்த தீர்மானம் 1½ மாத காலம் ஆகியும் இதுவரைக்கும் வரவில்லை. பிரிவிலேஜ் மோஷன் கொடுத்து 10 நாளைக்கு மேல் ஆகிறது, இதுவரை வரவில்லை. இதற்கெல்லாம் விதி இல்லையா? இந்தச் சபையில் உடனுக்குடன் வரக் கூடிய பல்வேறு பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி அமைச்சர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். அவர்களே அன்று காலத்தில் வீரமுடன் போராடி இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்த விஷயம். ஆகவே, இது போன்றவற்றை உடனுக்குடன் கொண்டு வருவது நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நான் கொடுத்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையிலே அதிலிருந்த ஒரு வாசகங்களை நீக்கி விட்டு கொடுக்குமாறு கேட்டார்கள். அவற்றை நீக்கி திருத்திக் கொடுத்த பிறகு நான் கொடுத்த இரண்டு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்களில் இன்றைய தினம் ஒன்றையும், நாளைய தினம் ஒன்றையும் எடுத்துக் கொள்வதாக உறுதி கொடுத்தார்கள். இவ்வாறு கூறியது குறிப்பில் கூட இருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு எனக்கு அனுமதி கொடுத்த பிறகு இன்றைய தினம் அதற்கு அனுமதி இல்லை என்று சொல்வது முறையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அறையில் கொடுக்கிற அனுமதியெல்லாம் அனுமதியாகாது. இந்த அவையில் கொடுக்கிற அனுமதிதான் அனுமதியாகும். காரியாலயத்திலிருந்து வந்தது என்று சொன்னார்கள். அது, பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் கையெழுத்து இட்ட பிறகு அதைச் செயல்படுத்தும் வகையில் செயலாளர் அவர்கள் அறிவித்தது—அதை செயலாளர் அவர்கள் கொடுத்தாலும் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் கொடுத்ததுதான். அவை முன்னவர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதிமொழியை என்ன எவ்வளவு விரைவில் இந்த கவன ஈர்ப்புகளுக்கான ஸ்டேட்மென்ட்களை கொடுக்க முடியுமோ. அப்படிக் கொடுக்க நானும் அவர்களோடு சேர்ந்து உறுதி கூறிக்கொள்கிறேன்.

4. கவன ஈர்ப்பு.

கோவை டெக்ஸ்டூல் கம்பெனியில் தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படாமை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. மருதாசலம் அவர்கள் சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின்கீழ், கீழ்க்கண்ட அவசரமும், பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஒரு அறிவிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

"கோயம்புத்தூர் என்ஜினீயரிங் டெக்ஸ்டூல் கம்பெனியில் நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்பு செய்தபோது லேபர் கமிஷனர் தலையிட்டு கம்பெனியை திறந்து நடத்துமாறு ஆணையிட்டும், நிர்வாகத்தினர் எல்லா தொழிலாளர்களையும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாததால், பல தொழிலாளர் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது பற்றியும், அரசு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றிய அவசரமும், பொது முக்கியமுமான காரியத்தை திரு. என். மருதாசலம் அவர்கள், மாண்புமிகு சட்டக் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார்கள்."

The Hon. Thiru S. Madhavan: Mr. Deputy Speaker, Sir, in September 1966, the Textool Company Limited, one of the leading textile machinery manufacturers in Madras State having about 4,000 workers, represented that, owing to the slump in the Textile Machinery trade, they are trying to diversify their lines

of production by manufacturing diesel engines, special steel, tractors and rice mill machinery. But, for this purpose, they could not raise the necessary finance from the banks due to credit squeeze, and also were unable to float debentures as their fixed assets have all been mortgaged. The Bank of India, Bank of Baroda and Canara Bank with whom the company is having transactions, were unable to finance further on account of heavy overdrafts already taken. The company's efforts to raise additional loans from the Madras Industrial Investment Corporation and Industrial Financial Corporation have also proved futile. They, therefore, came up to the Government for guarantee assistance to the tune of Rs. 30 lakhs, to enable them to raise the required funds from the Commercial Banks, on the strength of the Government guarantee. They have also made the following requests so as to enable them to overcome their crisis :—

(1) The labour union of the mill should agree to the "no work no wages" provision at least for a temporary period of one year;

(2) the Madras Industrial Investment Corporation should extend financial assistance by relaxing relevant rules;

(3) at least a couple of co-operative textile mills should place orders with the Textool Company for machines required for expansion and pay 30 per cent cost as advance; and

(4) the Government should grant loan assistance to the tune of about Rs. 20 lakhs.

This Government recommended the company's case at Ministerial level, for guarantee assistance to the tune of Rs. 30 lakhs to the Government of India, but the Government of India have declined to extend any financial assistance in this individual case, as they are taking general revival measures to put the textile machinery trade on a sound footing.

The workers of the company had been putting up with delayed payment of wages and non-payment of lay-off compensation and other dues for several months prior to July 1967. As the management were not able to find the money even to pay gratuity for some 500 and more workers who are ready to leave the company to avoid surplus labour, the workers went on strike from 31st July 1967 and the management declared lock-out with effect from 1st August 1967. The total number of workers affected is about 4,000.

The Commissioner of Labour has pointed out, that the ailment of the company is chronic and drastic remedial measures are necessary. The Commissioner therefore, suggested that this is a fit case for investigation by the Government of India under the provisions of Industrial (Development and Regulation) Act, 1951 and has recommended that the Government of India may be addressed in the matter. The proposals are under consideration of Government.

The Special Deputy Commissioner of Labour held several rounds of discussion with the representatives of the management and the labour and an agreement has since been arrived at under which the company was to be reopened with effect from 20th November 1967 forenoon. The salient features of the agreement are detailed below :

(1) To absorb about 1,614 workers in the first instance which will improve within a fortnight to about 1,800 workers and finally 2,100 workers by 15th December 1967;

(2) Rs. 15 each to be paid as compensation to the workers of permanent category who remain unabsorbed by 15th December 1967;

(3) constitution of a Committee representing the Government, the management and the labour to discuss and settle other outstanding issues and also to explore the possibilities for improving the absorption of labour after 15th December 1967;

(4) the management shall take all reasonable steps to ensure that the amount advanced by the Government are utilised for the purchase of raw materials used in the reopened sections and the payment due to workers; and

(5) other outstanding issues will be discussed in the Tripartite meeting by the end of November 1967.

In order to enable the Textool Company to continue to function and give employment to labour, the Government have approved the proposal of the Madras State Khadi and Village Industries Board, to place orders for the supply of 200 sets of 12 spindle charka sets at an estimted total cost of Rs. 9,09,000 (each Rs. 4 545) and to advance a loan of Rs. 7 lakhs from the Khadi Board in instalments with Government guarantee for the repayment of the loan. A loan of Rs. 2 lakhs has already been advanced to the company by the Khadi Board.

In accordance with the settlement, the strike has been called off and lock-out lifted from the forenoon of 20th November 1967. The Textool Company has since been reopened with the workers resuming duty in stages since 20th November 1967. The management have so far absorbed 2,094 workers and have assured that they will do their best to absorb steadily the targeted number of workers. A Committee has also been proposed to discuss and settle the outstanding issues. The Commissioner of Labour is pursuing the matter further.

திரு. எஸ். மருதாசலம் : லேபர் கமிஷனர் எல்லாத் தொழிலாளர்களையும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டும் 300 தொழிலாளர்கள் எடுக்கப்படவில்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அந்த 300 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள அரசு உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : விவரமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அந்த ஒப்பந்தப்படி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எவ்வளவு தொழிலாளர்களை எடுக்க வேண்டுமென்று முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்போது இரண்டாயிரத்து சொச்சம் பேர்களை எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஒப்பந்தத்தில் ஏதாவது மீறப்பட்டிருக்குமானால் அது பற்றிப் பரிசீலிக்க இந்த ஒப்பந்தத்தில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக லேபர் கமிஷனர் அவர்கள் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

5. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 2—மோட்டார் வண்டிச் சட்டங்கள்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

"கோரிக்கை எண் 2—மோட்டார் வண்டிச் சட்டங்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 31,64,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, புதிதாக வழித்தடங்களுக்கு அனுமதி வழங்கும்போது சிறு உடைமையாளர்களுக்கு மட்டுமே அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள:—

"கோரிக்கை எண் 2—மோட்டார் வண்டிச் சட்டங்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 31,64,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கரு. சிமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புறங்களில் புதிய பஸ் ரூட்டுகள் திறக்க வேண்டியதின் அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க

"கோரிக்கை எண் 2—மோட்டார் வண்டிச் சட்டங்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 31,64,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பாராவ் : தலைவர் அவர்களே, தமிழக மோட்டார் வண்டி வரி வசூல் செய்வதில், பணியாளர்கள் செலுத்தும் கவனத்தைப் பற்றி விவாதிக்க:—

"கோரிக்கை எண் 2—மோட்டார் வண்டிச் சட்டங்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 31,64,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU N. KASIRAMAN : Sir, to discuss the measures to be taken to prevent tax evasion, I move :—

"That the allotment of Rs. 31,64,200 under Demand No. 2—Motor Vehicles Acts—Administration—be reduced by Rs. 100."